

סוד אחד בלי פרווד. והרי נתבאר סוד האהבה, אהבה זו עולה על כל עבודות העולם, בזה נכבד שם הקדוש ברוך הוא יותר מהכל ומתברך. ברוך הוא לעולם ולעולמי עולמים, וסוד האהבה נתבאר.

מצוה (י) לקרא קריאת שמע פעמים בכל יום, אחת פנגד דרגת יום, ואחת פנגד דרגת לילה, להכליל ביום דרגת הלילה, ולהכליל בלילה דרגת יום, והרי נתבאר. ועל זה פעמים בכל יום, אחד ביום ואחד בלילה.

מצוה שיקבע אדם מזוזה לשערו, להיות כל אדם שמור מעם הקדוש ברוך הוא כשיוצא וכשנכנס. והסוד - (תהלים קכא) ה' ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם. משום שסוד המזוזה עומד תמיד לפתח, וזהו פתח שלמעלה, וזהו דרגה שנקראת שומר, להמציא בשמירה.

שאדם אינו שמור, רק משמירת הקדוש ברוך הוא שהוא תמיד שומר, ועומד לפתח, והאדם בפנים. ועוד, שלא ישפח אדם זכרון הקדוש ברוך הוא לעולמים. וזהו כמו הציצית, כמו שנאמר (במדבר טו) וראיתם אתו וזכרתם את וגו'. פינן שרואה האדם את הזכרון הזה, נזכר בעצמו לעשות מצות רבוננו. וסוד האמונה, מזוזה כלל של זכר ונקבה כאחד.

בספרו של שלמה, סמוך לפתח, כנגד שתי דרגות, מזדמן שד אחד (יהו) ויש לו רשות לחבל, והוא עומד לצד שמאל. מרים האדם את עיניו, ורואה את סוד

בגין מאן דקאים בהאי אהבה, אתקשר בעלמא עלאה. אהבת עולם, דא רזא דעלמא תתאה, דאתקשר ביה רחימו דיליה, וכלא רזא חדא, בלא פרוודא, והא אתמר רזא דאהבה, רחימו דא סליק על כל פולחנין דעלמא, בהאי אתיקר שמייה דקודשא בריך הוא ותייר מפלא, ואתברך. בריך הוא לעולם ולעלמי עולמין, ורזא דאהבה אתמר. ע"כ.

פקודא (י) למקרי קריאת שמע ב' זמנין בכל יומא. חד, לקבל דרגא דיממא. וחד, לקבל דרגא דליליא. ולאכללא ביממא דרגא דליליא, ולאכללא בליליא דרגא דיממא, והא אתמר. ועל דא תרין זמנין בכל יומא, חד ביממא וחד בליליא.

פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה, למהוי כל בר נש נטיר מעם קדשא בריך הוא, כד נפיק וכד עייל. ורזא (תהלים קכא) יי' ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם. בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא. ודא איהו פתחא דלעילא, ודא איהו דרגא דאקרי שומר, לאשתכחא בנטירו.

דבר נש לאו איהו נטיר, בר נטירו דקודשא בריך הוא, דאיהו נטיר תדיר, וקאים לפתחא, ובר נש לגו. ותו, דלא ינשי בר נש דוכרנא דקודשא בריך הוא לעלמין. ודא איהו כגוונא דציצית, כמה דאת אמר (במדבר טו) וראיתם אותו וזכרתם את וגו'. פינן דחמי בר נש להאי דוכרנא, אדפר בגרמיה למעבד פקודא דמאריה. ורזא דמהימנותא, מזוזה כללא דכר ונוקבא פחדא.

בספרא דשלמה, סמיה לפתחא, לקבל תרין דרגין, אנדמן חד שידיא (ודא איהו) ואית ליה רשו לחבלא. ואיהו קאים לסטר שמאלא. זקיף בר נש עינוי, חמי ליה לרזא דשמא דמאריה, ואדפר ליה, ולא יכיל ליה לאבאשא. ואי תימא, אי הכי כי נפיק בר נש מתרעיה לבר, הא ההוא שידיא קאים לימיניה, ומזוזה לשמאליה, והיאך אתנטיר בר נש, אי איהו שארי לשמאליה.

שם רבוננו, ונזכר בו, ולא יכול להרע לו. ואם תאמר, אם כן, כשהאדם יוצא מהשער החוצה הרי אותו שד עומד לימינו, ומזוזה לשמאלו, ואיך נשמר האדם כשהוא שורה לשמאלו?

אֵלָא כּל מה דְעבד קדשא בריהּ הוא, כּל מְלָה ומְלָה
 אתְמַשֶּׁף בְּתַר זִינְיָה. בְּכַר נֶשׁ קִיּוּמִין תְּרִין דְרַגְיִין,
 חַד מִימִינָא, וְחַד מִשְׁמַאלָא. הֵהוּא דִימִינָא אַקְרִי יַצְר
 הַטּוֹב, וְהֵהוּא דִשְׁמַאלָא אַקְרִי יַצְר הָרַע. פִּינּוֹן דְנַפְק בַּר
 נֶשׁ מִתְרַעָא דְבִיתִיהּ, הֵהוּא שִׂידָא זְקִיף עֵינּוּי, וְחַמִּי לִיַצְר
 הָרַע, דְשִׂאֲרֵי לְשְׁמַאלָא, אֲתַמְשֶׁף לְהֵהוּא סְטָרָא וְאֲתַעְדִּי
 מִימִינָא. וּבִהֵהוּא סְטָרָא, קָאִים שְׁמָא דְמֵאֲרִיָהּ, וְלֹא יְכִיל
 לְקַרְבָּא וּלְאֲבֹאֲשָׂא לִיהּ, וְנַפִּיק בַּר נֶשׁ (דף רס"ד ע"א)
 וְאֲשַׁתְּזִיב מִנִּיהּ. כַּד עֵייל, הָא שְׁמָא קִדְיִשָׁא לִימִינָא
 קָאִים, וְלֹא יְכִיל לְקַטְרַגָּא בַּהֲדִיָהּ.

וְעַל דָּא אַצְטְרִיף בַּר נֶשׁ, דְלֹא יַעֲבִיד (ס"א יעביר) טְנוּפָא
 וְלַכְלוּכָא בְּתַרְעָא דְבִיתִיהּ, וְלֹא יוֹשִׁיד מִיין עֲכוּרִין.
 חַד, דְלֹא יַעֲבִיד קְלָנָא לְגַבֵּי שְׁמָא דְמֵאֲרִיָהּ. וְחַד, דְאִית
 לִיהּ רִשׁוּ לְהֵהוּא מְחַבְלָא לְחַבְלָא. וּבְגִין כֶּף יַזְדַּהֵר בַּר
 נֶשׁ מֵהָאִי, וְיַזְדַּהֵר בַּר נֶשׁ דְלֹא יִמְנַע מִתְרַעָא דְבִיתִיהּ
 שְׁמָא דְמֵאֲרִיָהּ.

וְכַד בַּר נֶשׁ אֲתַקִּין מְזוּזָה לְפִתְחִיהּ, כַּד עֵייל (ס"א הווא בר
 נש), הֵהוּא יַצְר הָרַע וְהֵהוּא שִׂידָא בְּעַל פְּרִחִיָהּ
 נְטִירֵי לִיהּ, וְאֲמַרִי (תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לִינִי צְדִיקִים יְבֹאוּ
 בּוֹ. וְכַד לֹא קָאִים מְזוּזָה לְפִתְחִיהּ דְבַר נֶשׁ, יַצְר הָרַע
 וְהֵהוּא שִׂידָא מִתְתַקְנִין בְּחַדָּא, שׁוּוּ יַדִּיָהּ עַל רִישִׁיהּ
 בְּזַמְנָא דְעֵייל, פִּתְחִי וְאֲמַרִי, וְוִי לִיהּ לְפִלְגִינָא, דְהָא נָפַק
 מִרְשׁוּתָא דְמֵאֲרִיָהּ, מֵהֵהוּא זְמַנָּא קָאִים בְּלֹא נְטִירוּ,
 דְלִית מָאן דְנְטִיר עָלֶיהּ, רַחֲמֵנָא לִישְׁזָבֵן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד, (דברים ו) דָּא אִיהוּ
 יְחֻדָּא חַד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
 הָא יְחֻדָּא אֶחָדָא, לְמַהוּי שְׁמִיָהּ רְזָא חַד. וְרְזָא דָא,
 (מלכים א יח) יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, דָּא כְּתִיב, כַּד אֵינוֹן בִּיחֻדָּא
 חַד.

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי כְּגוּוֹנָא דְכְּתִיב, (זכריה יד) יְיָ אֶחָד
 וְשְׁמוֹ אֶחָד, לָאו אִיהוּ יְיָ הָאֱלֹהִים, דְאִי כְּתִיב יְיָ
 וְשְׁמוֹ הוּא אֶחָד, הוֹינָא אֲמַרִי הָכִי, לָא כְּתִיב אֵלָא יְיָ
 אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וְאַצְטְרִיף לִוְמַר בְּגוּוֹנָא דָא, יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים הוּא, וְיִתְחַזִּי יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

אֲדָא כּל מה שְעֵשֶׂה הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, כּל דְבַר וְדְבַר נִמְשָׁף
 אַחַר מִינוּ. בְּאָדָם יֵשׁ שְׁתֵּי
 דְרָגוֹת, אַחַת מִימִין וְאַחַת
 מִשְׁמַאל. אוֹתוֹ שְׁמִימִין נִקְרָא
 יַצְר הַטּוֹב, וְאוֹתוֹ שֶׁל הַשְׁמַאל
 נִקְרָא יַצְר הָרַע. פִּינּוֹן שְׂיַצָּא אָדָם
 מִשְׁעַר בֵּיתוֹ, אוֹתוֹ שֶׁד מְרִים
 עֵינָיו, וְרוֹאֶה אֶת הַיַּצְר הָרַע
 שְׂשׁוּרָה לְשְׁמַאל, נִמְשָׁף לְאוֹתוֹ
 צַד וְזוֹ מִימִין. וּבְאוֹתוֹ צַד עוֹמֵד
 שֵׁם שֶׁל רְבוּנוֹ, וְלֹא יְכוּל
 לְהִתְקַרֵב וּלְהִרְעֵ לוֹ, וְיוֹצֵא הָאָדָם
 וְנִצּוֹל מִמֶּנּוּ. כְּשֶׁנִּכְנַס, הָרִי הַשֵּׁם
 הַקְדוּשׁ עוֹמֵד לִימִין וְלֹא יְכוּל
 לְקַטְרַג עִמוֹ.

וְעַל זֶה צְרִיף הָאָדָם שְׁלֹא יַעֲשֶׂה
 (יעביר) טְנוּפָא וְלַכְלוּפָא בְּשַׁעַר בֵּיתוֹ
 וְלֹא יִשְׁפֹךְ מַיִם עֲכוּרִים. אֶחָד,
 שְׁלֹא יַעֲשֶׂה קְלוֹן לְשֵׁם רְבוּנוֹ.
 וְאַחַד, שְׂיֵשׁ רִשׁוּת לְאוֹתוֹ
 הַמְחַבֵּל לְחַבְלָא. וְלִכֵּן יַזְדַּהֵר הָאָדָם
 מִזֶּה, וְיַזְדַּהֵר הָאָדָם שְׁלֹא יִמְנַע
 מִשְׁעַר בֵּיתוֹ שֵׁם רְבוּנוֹ.

וּבְשִׂאֲדָם מִתְקִין מְזוּזָה לְפִתְחוֹ,
 כְּשֶׁנִּכְנַס (אוֹתוֹ הָאָדָם), אוֹתוֹ יַצְר
 הָרַע וְאוֹתוֹ שֶׁד בְּעַל כְּרַחֵם
 שׁוּמְרִים אוֹתוֹ, וְאוֹמְרִים (תהלים
 קיח) זֶה הַשַּׁעַר לַה' צְדִיקִים יְבֹאוּ
 בּוֹ. וְכִשְׁלֹא עוֹמְדֵת מְזוּזָה בְּפִתַח
 הָאִישׁ, יַצְר הָרַע וְאוֹתוֹ שֶׁד
 מִתְתַקְנִים כְּאַחַד, שְׁמִים יַדִּיָהּ
 עַל רִאשׁוֹ בְּזַמַּן שְׁנִכְנַס, פּוֹתְחִים
 וְאוֹמְרִים: אוֹי לוֹ לְפִלּוּנֵי שְׂיַצָּא
 מִרְשׁוּת רְבוּנוֹ! מְאוֹתוֹ זְמַן הוּא
 עוֹמֵד בְּלֵי שְׁמִירָה, שְׂאִין מִי
 שְׂיִשְׁמַר עָלָיו. הִרְחַמְן יַצִּילֵנוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד,
 זֶהוּ יְחֻדָּא אֶחָד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, זֶהוּ יְחֻדָּא

אַחַר, לְהִיּוֹת שְׁמוֹ סוּד אֶחָד. וְסוּד זֶה - ה' הוּא הָאֱלֹהִים, זֶה כְּתוּב כְּשֶׁהֵם בִּיחֻדָּא אֶחָד.
 וְאִם תֵּאמַר, אִם כֶּף כְּמוֹ שְׁפִתוּב (זכריה יד) ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, לֹא הִיא ה' הוּא הָאֱלֹהִים. שְׂאִם
 כְּתוּב ה' וְשְׁמוֹ הוּא אֶחָד, הִיטִי אוֹמַר כֶּף. לֹא כְּתוּב אֵלָא ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וְצְרִיף לִוְמַר בְּגוּוֹן
 זֶה, ה' הוּא הָאֱלֹהִים הוּא, וְיִרְאֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.